

Arrest

nr. 52 056 van 30 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 juli 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende bij schrijven gedateerd op 7 december 2009 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 28 juli 2010 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond werd verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 6 september 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.12.2009 werd ingediend door :

*(E. B., E. K.)
(...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder genoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wenst zich te beroepen op het criterium 2.8B van de instructie van 19.07.2009. Betrokken legt hiervoor een deeltijds arbeidscontract voor dd. 15.09.2009 dat ingaat op 01.01.2010 voor de duur van 12 maanden. Het maandloon van betrokkene bedraagt volgens dit contract 650 euro bruto per maand. Het wettelijk bepaalde minimumloon bedraagt echter 1387,49 euro voor een persoon ouder dan 21 jaar (betrokkene is 54 jaar oud; 01.01.1956) (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Bijgevolg voldoet betrokkene niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de instructie van 19.07.2009.

Betrokkene verwijst eveneens naar het feit dat er sprake is van prangende humanitaire situatie. Betrokkene meldt betrokkene dat zij geen enkele familiale band met het land van herkomst meer heeft, aangezien haar moeder en broers legaal in Europa wonen en betrokkene zou in het land van herkomst niemand meer hebben om op terug te vallen. Betrokkene legt echter geen bewijzen voor dat zij in haar land van herkomst geen familieleden, vrienden of kennissen meer heeft. Aangezien betrokkene 47 jaar in Marokko heeft gewoond, lijkt het onwaarschijnlijk dat betrokkene er geen familie, vrienden of kennissen meer heeft. Dit element kan bijgevolg niet weerhouden worden in betrokkenes voordeel.

*Het feit dat betrokkene sinds 2003 in België zou verblijven, zich kan behelpen in het Nederlands en het Frans, bereid is om te werken, actief is in een islamitische en culturele vereniging, een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.
(...)”*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht.

Zij verstrekt volgende toelichting:

“Verzoekster heeft het recht tot vestiging in BELGIE op basis van het artikel 9 Bis van de wet van 15/12/1980;

Zij heeft een regularisatieaanvraag ingediend op 09/12/2009 volgens het criteria 2.8B;

Het ononderbroken verblijf van voor 31/03/2007 wordt door tegenpartij niet betwist;

Verzoekster legt een werkcontract neer voor 12 maanden dat zou moet ingaan op 01/01/2010;

De werkgever is de firma (A.) met zetel te (...);

De maandwedde bedraagt 1.650 € en niet 650 € (materiele vergissing);

Wie zou er trouwens voltijds werken voor 650 €? Niemand!!!

Het betreft een schriftvergissing daar waar ze in werkelijkheid 1.650 bruto zou verdienen.”

2.2. Verweerder werpt op dat de bewering van verzoekster dat de arbeidsovereenkomst die zij neerlegde behept is met een materiële vergissing geenszins aannemelijk wordt gemaakt en dat hij enkel een beslissing kon nemen op basis op de gegevens die op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing voorlagen.

2.3. In haar repliekmemoirie geeft verzoekster aan te volharden in haar standpunt.

2.4.1. De Raad merkt op dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoon.

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asieldiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.”

Uit deze bepaling vloeit niet voort dat verzoekster enig “recht tot vestiging” zou kunnen laten gelden. Artikel 9bis voorziet immers slechts dat de bevoegde minister of diens gemachtigde een verblijfsmachtiging kan toestaan.

Verzoekster beperkt zich voorts tot de bewering dat zij, gelet op wat voorzien is in een beleidsrichtlijn inzake de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, in aanmerking komt om tot een verblijf

gemachtigd te worden. Zij betoogt in dit verband dat zij bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf een arbeidsovereenkomst gevoegd heeft, dat de vermelding van een maandwedge van 650 euro in deze arbeidsovereenkomst een materiële vergissing is en dat haar in werkelijkheid een maandloon van 1650 euro zal uitbetaald worden. Aangezien de vermelding van het loon een essentieel gegeven is in een arbeidscontract en het derhalve niet aannemelijk is dat verzoekster een eventuele vergissing op dit vlak niet zou opgemerkt hebben kan zij niet gevolgd worden in haar bewering dat er een materiële vergissing gebeurde. De Raad merkt ten overvloede op dat verzoekster bij haar verzoekschrift een nieuwe arbeidsovereenkomst van latere datum voegt waarbij een loon van 1650 euro wordt vermeld, doch dat tevens het wekelijks te presteren aantal uren werd opgedreven van zevenentwintig naar veertig. Indien haar werkgever effectief bereid was om haar initieel een maandloon van 1650 euro uit te keren en er slechts sprake was van een materiële vergissing, dan kan niet ingezien worden waarom hij vervolgens aangeeft dit bedrag slechts te willen betalen indien verzoekster dertien uur per week extra werkt.

Verzoekster toont met haar uiteenzetting niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, in het kader van de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, beschikt.

Verzoeksters beschouwingen laten niet toe enige schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet vast te stellen.

2.4.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel, dat verzoekster ook geschonden acht, legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

In de mate dat verzoekster wenst aan te geven dat de zorgvuldigheidsplicht miskend werd doordat geen rekening gehouden werd met haar nieuwe arbeidsovereenkomst, kan slechts benadrukt worden dat verweerder terecht stelt dat hij geen rekening kon houden met documenten die verzoekster hem niet ter kennis bracht.

Daarnaast moet worden gesteld dat uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe enige schending van het zorgvuldigheidsbeginsel vast te stellen.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK